

fessor i semitiske Sprog, vi have Dr. Østrup som Docent i Arabisk, vi have Professor Valdemar Schmidt, der docerer Assyrisk og Koptisk, de Sprog, som den højtærede Minister antager, at Mehren aldrig har doceret. Endelig faa vi en Bevilling til en privat Videnskabsmand, der ligeledes docerer Arabisk. Nu havde det været rimeligere, da den højtærede Minister vidste, at Professor Valdemar Schmidt eksisterede og i mange Herrens Aar har holdt Forelæsninger baade over Ægyptisk og Assyrisk, at han havde sagt saaledes: hvis Professor Buhl kan besøge hele Professoratet, saa kan jeg anvende Pengene til det danske Sprogs Fremme, som det hidtil er blevet gjort. Hvis Professor Buhl ikke kan gøre det, anvender jeg dem alligevel til en Docent i Dansk, og saa kommer jeg til Rigsdagen og beder om et ekstraordinært Docentur i Arabisk. Det havde været en Fremgangsmaade, man havde kunnet billige, og som man kunde have syntes var korrekt, og saa kunde Finansudvalget have dannet sig et Skøn derover. Den ærede Minister har imidlertid valgt en anden Fremgangsmaade, fordi han, som han siger, har fuld Raadighed over Pengene. Dette benægter ingen, og jeg har heller ikke benægtet det; men det, som man har undret sig over, og som er kommet paa Omtale, er, at Ministeren har raadet over Beløbet paa den Maade, han har, saaledes at vi have tre officielt ansatte og en privat Videnskabsmand i semitiske Sprog, medens det danske Sprog har mistet den Støtte, det havde ved Universitetet i Docent Saaby. Det er den Tilstand, den ærede Minister har skabt. Nu siger den ærede Minister, at det var efter Universitetets Ønske; ja, jeg har unægtelig ikke Universitetets Aarvog ved Haanden for Øjeblikket — maaske der senere vil være Lejlighed til at komme tilbage til det — men jeg tror, at den højtærede Minister har opfattet Universitetets Ønske noget i Overensstemmelse med det, som den ærede Minister selv har fundet var det rigtige. I hvert Fald er det faktisk, at det ikke kunde være, fordi Professor Buhl ikke kunde holde Forelæsninger i Koptisk og Assyrisk, at han har ansat Dr. Østrup, for han kan det maaske heller ikke; men Valdemar Schmidt kan det, han har gjort det i mange Aar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Styrr): Ja, jeg finder ikke Anledning til at udtale andet, end at det glæder mig, at den ærede Taler har aner-

kendt, at jeg havde fuld Ret til at handle, som jeg gjorde, og at jeg har gjort det i Overensstemmelse med Universitetets Indstilling, antager jeg dog, han vil tro, efter at jeg har udtalt det.

Ordføreren (J. C. Christensen): Naar den ærede Minister henviste til, at Ansættelsen af Verner Dahlerup nu ved 2den Behandling beror paa et Kompromis, vil jeg sige, at netop den Bemærkning viser allerbedst, hvorledes den ærede Minister tilsidesætter Docenturen i Dansk; han vilde altsaa ikke gaa ind paa det, uden for saa vidt vi maatte gaa ind paa noget andet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Styrr): Jeg skal dertil svare, at jeg godt vilde have gaaet ind paa Ansættelsen af en Docent i Dansk, men jeg vilde have anset det for vigtigere — hvor jeg atter kan sige, jeg var i Overensstemmelse med Universitetet — at der skete en Forhøjelse af de Universitetsdocenters Løn, som jeg har omtalt.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte før, at det Beløb, jeg har foreslaaet til Aftenskolerne i Kjøbenhavn, var alt for højt, og at 5,000 Kr. vilde være et alt for stort Beløb i Forhold til det Elevantal, der har været i disse Skoler. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at man ikke kan lægge Elevantallet til Grund. Det har jeg ikke gjort, jeg har derimod lagt til Grund de Penge, der anvendes til Aftenskolerne her i Kjøbenhavn og uden for Kjøbenhavn, og der viser det sig saaledes, at til samtlige Aftenskoler uden for Kjøbenhavn give samtlige Kommuner et Tilskud paa 1,171 Kr., mere give de ikke, og der er hele Amter, hvor der ikke er en eneste Kommune, der giver en eneste Øre for at støtte denne Sag. Dernæst støttes Aftenskolerne fra Amtsskolefonden, og de faa deraf et Tilskud paa 15,179 Kr.; det vil sige, at Aftenskolerne uden for Kjøbenhavn faa i alt et Tilskud af 16,350 Kr. Til disse 16,350 Kr. lægger Staten saa 25,000 Kr. For at støtte Skolerne her i Kjøbenhavn har Kommunen selv givet en Støtte af 20,000 Kr., og hvis Staten nu skulde yde Støtte i Forhold dertil, saa vilde det ikke blive en Støtte paa 5,000 Kr., men et Beløb paa over 30,000 Kr., som Kjøbenhavn derved faar, naar vi lægge den Beregning til Grund. Jeg har ikke villet forlange saa stort et Beløb, og har derfor indskrænket mig til disse 5,000 Kr., og det forekommer mig, at i Sammenligning